

[Helge Sander]

som knytter sig til lokalområder med en tradition for at være igangsatte, og det er igen ting, som vi føler at vi hverken kan eller skal røre ved herfra.

På selve arbejdsmarkedet vil vi meget gerne medvirke til, at vi får et mere forenklet regelsæt, som man lokalt kan administrere efter. Vi har set, at de kommuner, som er gået aktivt ind i arbejdsmarkedsproblematikken og måske meget tæt på de ting, der er tilladt i dag, har opnået meget flotte resultater. Her tænker jeg ikke mindst på de kommuner, som har været særdeles aktive med at få de langtidsledige placeret i private arbejdstilbud.

Lad mig fastslå, at ledigheden er et meget stort menneskeligt problem. Økonomisk har vi kunnet betale os fra det hidtil, men menneskeligt er det ikke muligt at købe det hele for penge. Det er grufuldt ikke at have noget at stå op til om morgenen, intet ansvar at have, ingen krav og forpligtelser at skulle opfylde. Det at skulle være henvist til offentlig forsørgelse tror jeg at vi alle 179 er enige om er særdeles uheldigt, så også derfor må vi anstrenge os for at skabe bedre rammer, men i lyset af forespørgslenes udformning vil jeg gerne fastslå, at vi ikke skal lave regionalpolitik, men i stedet føre en generel politik, som kan udnyttes både regionalt og lokalt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hr. Helge Sander talte om, at nogle vil holde kunstigt liv i arbejdspladserne. Jeg ved ikke, hvor hr. Helge Sander har fået den opfattelse fra. Det, vi plæderer for, er, at man i den omstilling, vi er inde i, skal spille med åbne kort; der skal være spilleregler for, hvordan man forvalter den ret, som arbejdsgiverne har til at lede og fordele arbejdet. I Socialdemokratiet mener vi faktisk, at den ret også giver et ansvar for den situation, der kan opstå, hvis en virksomhed skal lukke, og det er i den forbindelse, vi taler om åbne kort, tidlige varsler, forpligtelser over for lønmodtagerne, som måske har været ansat i virksomhederne i mange år, og at man har en forpligtelse til at yde motivation, tid og ressourcer til omskolingsaktiviteter, sådan at hvis man er nødt til at lukke, kan folk blive omskoleet til noget andet. Så enkelt og banalt er det altså i virkeligheden.

Der er ikke tale om, at nogen vil holde liv i kunstige arbejdspladser, men for at få specialarbejderskolerne og kommunerne til at omstille sig er det naturligvis nødvendigt, at de ved, at der i en virksomhed kan være nogle problemer, som måske på et tidspunkt bliver det omgivende samfunds problemer, hvad enten det drejer sig om udbetaling af dagpenge, bistandshjælp, omvurdering af de investeringer, man har foretaget i rensningsanlæg, daginstitutioner, skoler osv., så jeg synes egentlig, at hr. Helge Sander skulle prøve at høre efter, hvad der rent faktisk bliver sagt.

Jeg vil også godt sige til hr. Helge Sander, at det er noget af en uartighed at sige »de, der er reelt ledige«. Der er 310.000 ledige, der skal søge det ene job efter det andet og påtage sig anvist arbejde, så det er noget af en uartighed at få det til at se ud, som om der er nogle, der ikke står til rådighed.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

En kort bemærkning er på to minutter.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Om de mange virksomhedslukninger, vi har oplevet, og om de 25.000, der er anmeldt til Lønmodtagernes Garantifond, sagde hr. Helge Sander i sit indlæg, at det var vigtigt, at vi ikke lod os gribe af panik. Jeg kan bekræfte, at det gør regeringen bestemt heller ikke. Vi har år for år oplevet en stigning i arbejdsløsheden, og hvad har regeringen foretaget sig? Intet! Ingen reaktion, ikke antydning af panik over det største problem i Danmark: den voksende arbejdsløshed.

Hvad har regeringen sagt? Hvad sagde den, da vi skulle vedtage finansloven for 1989? Opsvinget er lige om hjørnet, sagde finansministeren. Opsvinget var lige om hjørnet, og hvad blev resultatet? Et stort underskud på statsbudgettet, da vi gik ud af året.

Vi skulle vedtage finansloven for 1990. Hvad sagde regeringen? At opsvinget var lige om hjørnet, og så fremsatte den et optimistisk finanslovsforslag. Hvad oplevede vi i 1990? Et kæmpemæssigt underskud på statsbudgettet, da året var gået.

Vi skulle vedtage finansloven for 1991, og hvad sagde regeringen? At opsvinget var lige om hjørnet. Hvad oplevede vi for 1991? Næ-